

ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

(ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 15/88)

ΕΦΕΣΗ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ "ΑΠΕΥ ΥΨΩΝΑ" ΚΑΤΑ
ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ Δ. Ε. ΚΟΠ ΗΜΕΡ. 2.12.88

Ημερομ: 10.3.89
Ώρα: 4.00 μμ
Τόπος: Γραφεία ΑΔΕΑ

ΕΝΩΠΙΟΝ: κκ Αλέκου Ευαγγέλου-Προέδρου, Τάσσοι Παπαδόπουλου και
Ξένιου Ξενόπουλου-Μελών.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Το σωματείο ΑΠΕΥ ΥΨΩΝΑ, η ποδοσφαιρική ομάδα του οποίου εξήλθε ισόπαλη με την ομάδα του ΑΔΩΝΗ ΓΕΡΟΣΚΗΠΟΥ στον αγώνα που έγινε στις 20.11.88 για το πρωτάθλημα Δ' Κατηγορίας, υπέβαλε ένσταση με βάση το άρθρο 22 (1) (β) και (γ) των κανονισμών Πρωταθλημάτων κατά του κύρους του αποτελέσματος του αγώνα λόγω αντικανονικής συμμετοχής ποδοσφαιριστή και/ή πλαστοπροσωπίας, με τον ισχυρισμό ότι η ομάδα του ΑΔΩΝΗ ΓΕΡΟΣΚΗΠΟΥ χρησιμοποίησε τον ποδοσφαιριστή Ανδρέου Νίκο χρησιμοποιώντας την ταυτότητα του ποδοσφαιριστή Στεφάνου Ρούσου.

Η Δικαστική Επιτροπή της ΚΟΠ, με απόφαση της ημερομηνίας 2.12.88, απέρριψε την ένσταση του σωματείου και για αυτό το λόγο υποβάλλεται η παρούσα έφεση.

Οι πρόνοιες του προαναφερθέντος άρθρου προβλέπουν ότι σε περιπτώσεις αντικανονικής συμμετοχής ποδοσφαιριστή ή πλαστοπροσωπίας "το εν αδίκω ευρισκόμενο σωματείο μηδενίζεται ασχέτως του αποτελέσματος του αγώνος και ο αγών θεωρείται ως λήξας υπέρ του αντιπάλου σωματείου με αποτέλεσμα 2-0".

Στην περίπτωση πλαστοπροσωπίας το εν αδίκω ευρισκόμενο σωματείο μηδενίζεται επίσης για τους επόμενους τέσσερεις αγώνες.

Κατά την ενώπιον μας ακροαματική διαδικασία ο συνήγορος των εφεσεϊόντων υποστήριξε ότι η Δικαστική Επιτροπή της ΚΟΠ έσφαλε στο ότι αρνήθηκε να δώσει αναβολή για να μπορέσει το ενιστάμενο σωματείο να παρουσιάσει την υπόθεση του με τον καλύτερο δυνατό τρόπο και ότι η Δικαστική Επιτροπή δεν έκρινε ούτε αξιολόγησε ορθά τα ενώπιόν της στοιχεία. Περαιτέρω οι εφεσεϊόντες υπέβαλαν αίτηση να τους επιτρέψουμε να παρουσιάσουν στην παρούσα διαδικασία νέα μαρτυρία και στοιχεία τα οποία όπως ισχυρίσθηκαν, δεν υπήρχαν προηγουμένως και συγκεκριμένα ζήτησαν να τους επιτραπεί να παρουσιάσουν μαρτυρία που υποστηρίζει ότι ο ποδοσφαιριστής Σ Ρούσου βρισκόταν στο στρατόπεδο την ημέρα που διεξήχθηκε ο επίδικος αγώνας.

Εξετάσαμε με μεγάλη προσοχή το επιχείρημα των εφεσεϊόντων ότι η άρνηση της Δικαστικής Επιτροπής να δώσει αναβολή ήταν άδικη ή αδικαιολόγητη κάτω από τις περιστάσεις και στέρησε από τους εφεσεϊόντες το δικαίωμα να παρουσιάσουν την υπόθεσή τους, αλλά δε συμφωνούμε με τον ισχυρισμό αυτό.

Όπως προκύπτει από τα πρακτικά της πρωτόδικης διαδικασίας, οι εφεσεϊόντες είχαν όλη την ευκαιρία να ετοιμάσουν την υπόθεση και ο δικηγόρος που εμφανίστηκε για το ενιστάμενο σωματείο δήλωσε κατηγορηματικά στη

Δικαστική Επιτροπή ότι ήταν έτοιμος να προχωρήσει με την ακρόαση της υπόθεσης. Επίσης, στη διάρκεια της ακρόασης, ο ίδιος δικηγόρος ρητά δήλωσε ότι "δεν επιθυμεί να εξετάσει τους επόπτες του αγώνα". Ήταν σε κατοπινό στάδιο της ακρόασης αλλά την ίδια μέρα, που χωρίς να έχει, στο μεταξύ μεσολαβήσει νέα μαρτυρία που να προσθέτει νέα στοιχεία, που ο δικηγόρος ζήτησε αναβολή για να επανακλητεύσει τον διαιτητή του αγώνα και να καλέσει ως μάρτυρες τους επόπτες και τον ποδοσφαιριστή Σ Ρούσου για αναγνώριση. Ωστόσο, όλα τα σχετικά γεγονότα ήταν σε γνώση του ενιστάμενου σωματείου από την ημέρα που διεξήχθηκε ο αγώνας, όπως προκύπτει καθαρά από το φύλλο αγώνα που κατατέθηκε ενώπιόν μας, ως επίσης μετά την μαρτυρία του Διαιτητή, αλλά και από τον τρόπο εξέτασης των μαρτύρων που παρουσιάστηκαν ενώπιον της Δικαστικής Επιτροπής κατά την πρωτόδικη διαδικασία, και δε φαίνεται να προέκυψε, τότε, οποιοδήποτε νέο στοιχείο που δεν ήταν σε γνώση του σωματείου.

Με βάση τα γεγονότα αυτά βρίσκουμε ότι ήταν μέσα στα πλαίσια της διακριτικής εξουσίας της Δικαστικής Επιτροπής να αρνηθεί την αίτηση για αναβολή και επομένως κρίνουμε ότι δεν πρέπει να επέμβουμε, στην άσκηση αυτής της διακριτικής της εξουσίας από την Δικαστική Επιτροπή.

Σε ό,τι αφορά την ουσία της υπόθεσης, η Δικαστική Επιτροπή, αφού εξέτασε τα ενώπιόν της τεθέντα στοιχεία και την προσαχθείσα μαρτυρία, κατέληξε στο συμπέρασμα πως δεν αποδείχτηκαν οι σοβαροί ισχυρισμοί του ενιστάμενου σωματείου και ότι το ενιστάμενο σωματείο δεν απέσεισε το βάρος αποδείξεως που το εβάρυνε και γι' αυτό απέρριψε την ένσταση. Σχετικά με το πόρισμα της Δικαστικής Επιτροπής ο συνήγορος των εφεσσειόντων υποστήριξε ενώπιόν μας ότι η Δικαστική Επιτροπή δεν αξιολόγησε ορθά την ενώπιόν της μαρτυρία και τα άλλα στοιχεία και ότι ενήργησε με πλάνη ως προς τα πραγματικά γεγονότα.

Αναφορικά με την εκτίμηση των γεγονότων, από την Δικαστική Επιτροπή, η ΑΔΕΑ επανειλημμένα αποφάσισε ότι, ως δευτεροβάθμια Δικαστική Επιτροπή, δεν μπορεί να υπεισέρχεται στην εκτίμηση των γεγονότων όπως αυτά διαπιστώνονται από την πρωτόδικη Δικαστική Επιτροπή εκτός μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις στις οποίες από το σύνολο της μαρτυρίας είναι κατάδηλο ότι η απόφαση της πρωτόδικης Δικαστικής Επιτροπής είναι εσφαλμένη. Ωστόσο, η ΑΔΕΑ μπορεί να εξάξει τα δικά της συμπεράσματα από τα ίδια τα γεγονότα που διαπίστωσε η πρωτόδικη Επιτροπή και δε δεσμεύεται από τα συμπεράσματά της. Το βάρος της απόδειξης έγκειται στον εφεσείοντα να πείσει την ΑΔΕΑ να αχθεί σε τέτοια απόφαση. (βλέπε, μεταξύ άλλων, αποφάσεις της ΑΔΕΑ με αριθμούς 4/74, 3/79, 5/80, 6/80, 5/82, 3/83 και 6/85).

Εξετάσαμε με μεγάλη προσοχή τα επιχειρήματα των διαδίκων και βρίσκουμε ότι οι εφεσείοντες απέτυχαν να μας πείσουν ότι τα πορίσματα της Δικαστικής Επιτροπής, σε ό,τι αφορά τα γεγονότα, ήταν καταδήλως εσφαλμένα και ότι αυτά δεν δικαιολογούνται από το σύνολο της μαρτυρίας. Αντίθετα είμαστε ικανοποιημένοι ότι η απόφαση της Δικαστικής Επιτροπής ήταν εύλογη υπό τις περιστάσεις.

Τέλος, θα εξετάσουμε την αίτηση των εφεσείοντων με την οποία ζητούν να τους επιτραπεί να παρουσιάσουν νέα μαρτυρία ενώπιόν μας, η οποία δεν παρουσιάστηκε στο στάδιο της πρωτόδικης διαδικασίας. Ως τέτοια μαρτυρία, υπέβαλε ο συνήγορος των εφεσείοντων, είναι η μαρτυρία του υπεύθυνου του στρατοπέδου στην Λευκωσία, στο οποίο υπηρετεί ο στρατιώτης Σ Ρούσου.

Είναι γεγονός ότι το Ανώτατο Δικαστήριο, κατά την ακρόαση οποιασδήποτε έφεσης, είτε σε πολιτική είτε σε ποινική υπόθεση έχει εξουσία, με βάση το άρθρο 146 (β) του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφάλαιο 155, και το άρθρο 25 (3) του περί Δικαστηρίων Νόμου του 1960, να αναθεωρεί τις

προσαχθείσες αποδείξεις και να ακούει περαιτέρω μαρτυρία όταν οι περιστάσεις της υπόθεσης το απαιτούν και δικαιολογούν τέτοια, κατά εξαίρεση, πορεία. Οι αρχές που διέπουν την άσκηση της εξουσίας αυτής διατυπώθηκαν επανειλημμένα σε σωρεία αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις οποίες τονίστηκε ότι το Ανώτατο Δικαστήριο δύναται να ακούει νέα μαρτυρία σε περίπτωση που η μαρτυρία αυτή δεν υπήρχε και δεν ήταν δυνατό να εξασφαλιστεί με λογική φροντίδα και προσοχή κατά την πρωτόδικη διαδικασία. Περιπλέον, αποφασίστηκε ότι η μαρτυρία αυτή πρέπει να είναι τέτοια που οπωσδήποτε θα επηρέαζε το αποτέλεσμα της απόφασης αν υπήρχε ενώπιον του Πρωτόδικου Δικαστηρίου.

Το ερώτημα που εγείρεται είναι κατά πόσον η ΑΔΕΑ έχει παρόμοια εξουσία να ακούει νέα μαρτυρία κατά την άσκηση της δευτεροβάθμιας δικαιοδοσίας της με βάση το άρθρο 9 (2) του Τροποποιητικού Νόμου 87 του 1985. Σύμφωνα με το άρθρο αυτό, η ΑΔΕΑ, ως δευτεροβάθμια Δικαστική Επιτροπή, έχει αρμοδιότητα να αποφασίζει για κάθε έφεση εναντίον των αποφάσεων των οικείων Δικαστικών Επιτροπών όταν η έφεση επιτρέπεται από τα οικεία καταστατικά και κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις.

Από την διατύπωση του προαναφερθέντου άρθρου, όπως επανειλημμένα ερμηνεύτηκε σε σωρεία αποφάσεων της ΑΔΕΑ, είναι φανερό ότι οι αρμοδιότητες της ΑΔΕΑ να επιλαμβάνεται εφέσεων είναι περιοριστικές και γι' αυτό αποκλίνουμε υπέρ της άποψης ότι είναι πολύ αμφίβολο αν έχουμε εξουσία να επιτρέπουμε την προσαγωγή νέας μαρτυρίας η οποία δεν ήταν ενώπιον των οικείων Δικαστικών Επιτροπών. Χωρίς να αποφασίζουμε το νομικό αυτό σημείο, θέμα το οποίο αφήνουμε εντελώς ανοιχτό γιατί δεν είχαμε την ευκαιρία να ακούσουμε πλήρη επιχειρηματολογία, πάνω στο θέμα, στην προκειμένη περίπτωση, αποφασίζουμε ότι, ακόμα και αν έχουμε τέτοια εξουσία, οι εφeseίοντες δε μας έπεισαν ότι,

στην προκειμένη περίπτωση, πληρούνται οι προϋποθέσεις που απαιτούνται για την προσαγωγή τέτοιας μαρτυρίας. Όπως ήδη αναφέρθηκε οι εφεσείοντες γνώριζαν από την αρχή όλα τα γεγονότα της υπόθεσης και με λογική φροντίδα και προσοχή θα μπορούσαν να εξασφαλίσουν και να παρουσιάσουν στην πρωτόδικη διαδικασία την απαιτούμενη μαρτυρία για να αποδείξουν την υπόθεσή τους.

Ενόψει των όσων αναφέρθηκαν πιο πάνω η έφεση απορρίπτεται και το παράβολο κατάσχεται.

Για την ΑΔΕΑ

Αλέκος Ευαγγέλου

Τάσος Παπαδόπουλος

Ξένιος Ξενόπουλος

Πρόεδρος .....

Μέλος .....

Μέλος .....